

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străln. pe an Lei 8
 » 6 luni » 3 | Un număr: 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țască.

SUMARUL: *P. Dulfu*, Chiva (poesie). — *G. Coșbuc*, Țăranii noștri nu cercetază biserică. — *Dr. Const. An. Macri*, Petrolul în medicină. — *N. Moga*, Principiile formale ale învățămîntului manual. — *Dr. Irimia Popescu*, Turbarea. — Societatea geografică Română. — *V. S. M.*, Lucerna arbore. — *Gh. Todiriță*, Propunerii pentru ridicarea țăranului. — *E. P. P.*, Câte-vă nume de sate din jud. Constanța. — *X.*, Cine a aflat vinul. — De pe Domeniile Coronei. — Teatru la sate. — Societățile economice la sate. — Informațiuni. — Haz. — Mulțumiri. — Poșta administrației — Sfaturi: Stirpirea mușgaiului din pivniță. — Scoterea petelor de smăl și de păcură din haine.

Ilustrațiuni: Extragerea știțeiului. — Câine turbat. — În Primăvară. — Hotel Carol din Constanța.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderii părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătești, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extracte de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulceațe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complex asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bannage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maxime, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

26—26.

Pentru conferințele generale au apărut **Metodologiile citirii**, desemnului, istoriei, etc. **Planuri** pentru toate lecțiile, câte 50 de bani. Pentru ori-cine: **Prevestirile fericirii** și Nenorocirii, sau Ce trebuie să faci, ce să nu faci, 1,50. La redacția «Vieții Morale», strada Berzii, 115. Abonamentul revistei 1,50 pentru câte 12 numere.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

18—1.

Cele mai bune și renumite Stropitoare de Vii

Sistem Vermorel

Perfecționat din fabrica Platz cu **DUBLU PULVERISATOR**, garantate ca cele mai practice, simple, solide și mai convenabile.

SINGURUL DEPOZITAR

Soc. în Com. **WEIL JOSEPH & Co.**

Deposit de tot felul de Mașine și Unelte Agricole și Industriale. Specialități Patentate.

București, Str. Smârdan No. 7, București.

8 - 1.

C H I V A

— «Casa ți-e nemăturată,
Tu la crâșmă ȕiua tótă.
Nópte peste sat se lasă,
Chivo! n'ai să vii acasă?»

— «Viú, numai să beú, bărbate,
Un păhar și jumótate, —
Și 'ncă patru, și vr'o noué,
Și vr'o doué-deci și doué».

— «Cânepa-í nemelițată,
Furca 'n pod zace-aruncată,
Fusu 'n tindă prin unghere...
Ce aí tu de gând, muere?»

— Cânepii sémînța-í piară;
Vií, dá Dómne multe 'n țară!
Furcă, fus, — mă bagă 'n bółă,
Vinul vechiú — din morți mă scółă!»

— «Pruncul cel mic ȕipă 'n fașe,
Ceí mari n'aú pe eí cămașe;
Acu 'n ladă ruginesce...
Spune-mí, fața nu-ȕi roșesce?»

— «Duce-s'ar în íad, la dracul,
Ceí ce născocit-aú acul!
Ceí ce fac rachiú de prune,
Aíbă vecínic ȕile bune!»

— «Boi și vaci din bătătură
Ni-s'aũ dus pe beătură.
Chivo!.. vrei să n'avem pâine?
Cerșitori să fim ađi, mâine?..»

— «Ce-o fi mâine, Domnul scie;
Astăđi fac ce-mi place mie.
Grijile 'ncreșesc obrazul;
Tuică! tu-mi alungi necazul!»

.

Ast fel glăsuesce Chiva,
Lenevósa și bețiva. —
Rid cei dimprejur, se 'nchină;
Iar bărbatul trist suspină :

«Aoleo ! Tu, Dómnne sfinte !
Când femeea n'are minte :
S'o îngădu-ı cum iți vine?
Pentru ce n'o ieı, mai bine?»

P. Dulfu.

Țăranii noștri nu cercetěză biserica

aptul acesta n'are nevoie să fie dovedit de mine. Il scim cu toții, și cu toții ne plângem de el. E reũ mare, că țăranii ocolesc biserica; e o prăpastie care ne amenință.

Causele — că nu e numai una — sunt căutate când ici când colo. Unii aruncă tótă vina pe țăran, că e ireligios. Alții, tot așa, pe preoți, că sunt imorali. Dómnne teresce-ne! Sunt vorbe mari acestea: ireligios și imoral. Dar, după cât se vede, amıdoue sunt spuse de gurı carı nu-și pun îngrădire buzelor lor și scóse din minte de ómenı carı nu vėd mai departe decât lungul nasului. De ce să fie țăranul ireligios? Fiınd-că nu merge la biserică? Asta n'ajunge nici pe departe, ca să ai dreptul să cređi pe țăran — și de aici prin generalizare, pe Român — că e ireligios. Și de ce să fie preotul imoral? Pentru asta și pentru aceia și pentru nu sciũ ce. Dușmanii bisericii sciũ multe, pe carı

noi nu le scim, și, dacă te-ai luà după vorbele lor, preotul român ar trebui să fie mai rău decât diavolul. A face din țințar armăsar nu e lucru de om cu scaun la cap, și din câte-và pete pe-o «haină albă», să tragă conclusia că haina e neagră, iarăși nu e lucru care să-ți facă laudă că judeci bine. Da, n'o ȃic, sunt pete pe alba haină a preoțimei noastre, dar ȃi cu ȃi ele se spală; ȃi cu ȃi tóte cărările vieții noastre publice se îmbunătățesc și se îndreptéză. O să se îndrepteze și relele ce mai stăruesc a sta óre-cum lipite de preoțime, rele pe care ni le-au adus tristele împrejurări ale trecutului și jalnica nópte prin care a trecut neamul nostru până a dat de ȃorile ȃilei.

Românul ireligios! Pentru numele Dumneȃului care ne-a pus într'o mână sabia și într'alta crucea, de-alungul celor sute de ani, de când ne-am putut întemeia și noi douė state, pentru numele lui Dumneȃu, spuneți, a fost ireligios poporul care, asvirlit de dușmani în tóte părțile, a avut totuși vreme să ridice pe tóte văile țării mânăstiri? Poporul care a fost cârmuit în Moldova de vitézul cel ce după fiecare bătălie rădică o biserică? Iar în Muntenia de înțeleptul care-a purtat grijă să se înalțe și să restaureze patru-ȃeci de biserici? Trei-Sfinții de la Iași, minunata biserică îmbrăcată în horbot de piatră, și ne mai pomenit de frumósa monastire cu turlle sucite de la Curtea de Argeș, sunt ele ori nu sunt mărturii de religiositatea Românului?

Dar daca Românul nu e ireligios atunci de ce e așa de nepăsător față de biserică, de ce pare așa de depărtat de credința în Dumneȃu?

Dacă ar fi numai Români așa, lucrul ar trebui să ne îngrijescă. Dar din fericire — ba mai bine din nefericire, póte, nu sciũ cum să ȃic — acéstă nepăsare față de biserică și de credință este o bólă de care zac aȃi toți creștinii în Europa. Tot așa se plâng și în Franția, că poporul e abătut cu totul din drumul bisericii, tot așa se plâng în Germania și în Italia și în Anglia. Pretutindenĩ în Europa a slăbit într'un chip de spaĩmă sentimentul religios, popórele nu mai iubesc biserica, evlavia și frica de Dumneȃu aprópe nu mai sunt cunoscute de cei ce mărturisesc pe unul Dumneȃu și pe Iisus Christos. Și nu e să ȃici numai o stare pe loc, până vor mai prinde suflet creștinii obo-

siți ca să plece iarăși înainte, ci e o mergere îndărăt, o îndepărtare de țintă.

Au fost și sunt unii cari aruncă vina pe învățătura cea multă, pe biata carte, pe școlă. Cu cât ies mai mulți oameni învățați, cu atâta se știrbesce credința în Dumneșeu. Așa se dice. Și — ce e drept, nu e păcat — în vremile de aci sunt cu mult mai mulți oameni învățați decât în vremile mai de înainte, și o vină mare au ei într'adevăr că dau pildă rea celor fără carte, prin purtarea lor și prin vorbele lor hulitoare. Eu nu dic de toți; căci a fi om învățat nu însemnează numai decât că ești hulitor al Dumneșirii și al lucrurilor sfinte. Vreau să dic numai atâta, că printre cei învățați poți găsi mai des necredători în Dumneșeu decât printre cei fără de carte, și fiind-că sunt mulți învățați trebuie să fie între atâția și mulți stricați la minte. Eu nu știu de unde ar fi răsărit alt-fel vorba: «unde este știință multă, este și nebunie multă.»

Nu cartea strică mintea omului, ba mai bine din potrivă: pe omul cu mintea stricată din născare nici cartea nu-l mai poate face om. Nici salcia pom, ori-cât ai altoi-o, nici moșicul om, ori prin câte școli l-ai purtat.

Credința în Dumneșeu e o lumină, și învățătura școlii tot lumină este — pentru cel întreg la minte și la suflet — și așa eu nu știu cum ar pute lumina să întunece lumina. Deci vorba asta, că școlă ar fi de vină, ca să surpe biserică, e o vorbă spusă în vînt, și eu m'am legat de ea numai pentru că s'au găsit unii s'o spue ca nu știu ce adevăr mare, pe când ea este tot așa de cuminte și de adevărată cât e și spusă celuia din snovă că proptéua e de vină că se răstornă gardul.

Veacul nostru e de vină, dic alții. Veacul luptei nebune pentru traiu, gona după avere și nemilostiva luptă după putere. Când ai să te lupți cu atâtea nevoi, când pânea se câștigă cu atâta sudore, când de toate părțile ești strimtorat de semenii tăi și ești strivit către părete: unde să mai ai vreme și răgaz să te gîndesci și la bietul suflet! Omul cere mereu ce este al omului și te stringe de gât; sârăcia, în casă și în țară, te ține de pulpana haïneii; mai vin bătăi de-ale lui Dumneșeu, cu secetă și ani fără rod — și trebuie să dai mereu din mîni ca să nu te îneci, și să dai

din cote ca să te aperi de cei ce te strivesc! Din toate acestea, Dumneșeu trebuie să rămăe păgubaș.

Asta e adevărat. Celui flămând de gēba îi laudă bunătatea postului și celui nevoiaș de toate nu-i poți cere să ducă la biserică liturghii și luminare. Numai nu trebuie să facem pe dracul mai negru decât este, să nu facem din tințar armăsar. Prea ne plângem de-un rău, care într'adevăr este, dar pe care îl facem din mușuroiū munte. E grea viața, dar nu ca să sărim în apă, și nici lupta pentru traiū nu e așa de grozavă ca să ajungem la cușite. Har Domnului, că în viața asta grea, mai avem bani destui ca să-i dăm pe barișuri scumpe și pe brobode de oraș, și să facem nunți cu chefuri de-o săptămână, și daca scotocim bine, tot mai găsim cu ce să nu lăsăm pe cărciumari să piară de fōme, și mai avem cu ce să umplem tejghelele negustorilor de lucruri netrebuincioșe, și avem și cu ce ne bate joc de repaosul duminical.

Ei, veđi, eu n'o spun în glumă, pēcatele mele, că ōmeni suntem și ne trebuie și nouē ceea-ce este dat omului, ba o haină mai de sērbătore, ba o ți de veselie, căci daca nici astea nu ni le-ai lāsă, atunci ce ne lași? Atāta mai scie țaranul, și atāta mai pōte avē, într'o viață de muncă robită. O spun numai, ca să arāt că viața cea grea nu ne-ar sta pedicā să nu ne gândim și la ale lui Dumneșeu, măcar odată pe săptămână, Dumineca, după cum ne gândim cam de vr'o șapte orī la clondirul de țuică.

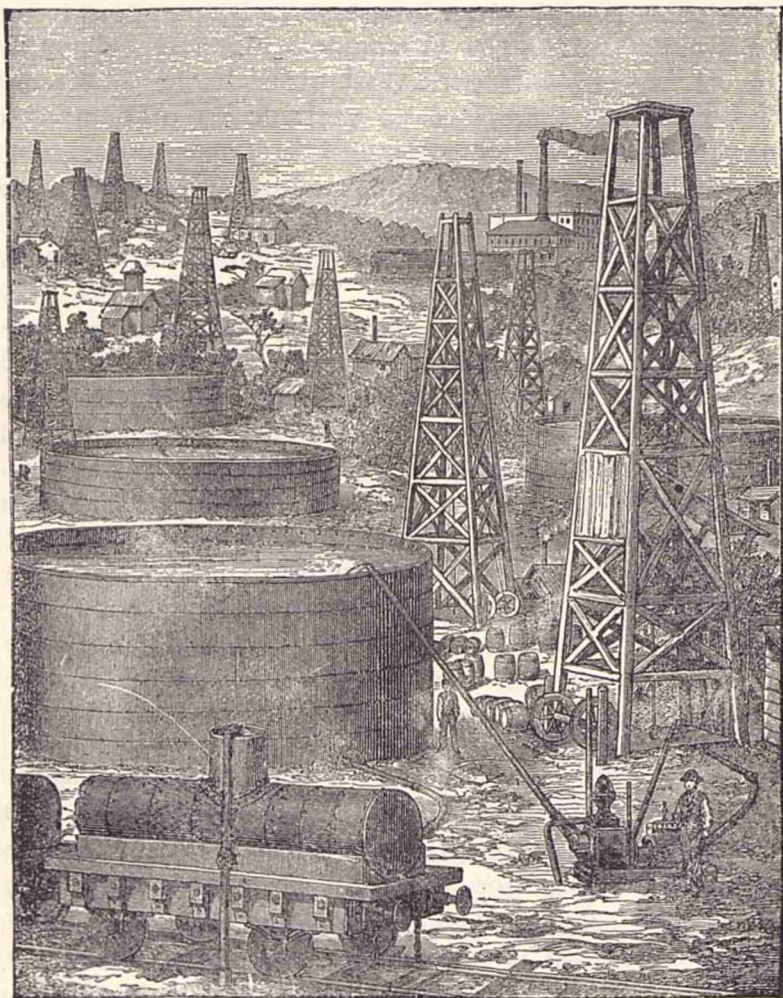
G. Coșbuc.

Pentru eroitori. Petele de smōlă și păcură se pot scōte din haine în modul următor: Se cōse pata jur împrejur cu un fir alb și se acoperă apoi cu gălbenuș de ou. Haina se acufă apoi și se lasă să se usuce. Mai târđiū se spală pata cu săpun obicīnuit și cu apă cāldicicā. Dacā haina este vechie și pata de demult, este mai practic a o spālă întrēgă, căci alt-fel la locul unde a fost pata, rămāne altă pată, care însă e mai curatā, ca restul hainii.

— Cērtă pe liul tēu cānd greșese, și el odihnă îți va da și bucurie va aduce sufletului tēu.

Petrolul în medicină.

Sub numele de petrol rafinat, se înțelege un produs al destilațiunii păcurei sau țițeiului, ce se scote din pământ, și cunoscut în popor cu numirea de *gaz*, întrebuițat pentru luminat. Atât păcura cât și gazul ordinar, au fost între-

Extragerea Țițeiului.

buițate cu folos, încă cu câte-vă secole în urmă, mai ales la poporul român, în medicina populară,

contra reumatismului și diferitelor bôle de piele.

D. dr. Hector Serafides, medic major în armata română, a încercat întrebuințarea gazului din comerț, la vindecarea reumatismului acut, la fôrte mulți bolnavi, dându-i cele mai bune rezultate. D-sa în tôte cazurile s'a servit de petrol rafinat sau gaz de luminat, frecând, în timp de 10 minute, membrul bolnav.

Petrolul mai are proprietatea de a deslipi, falsele membrane, de la angina difterică, dacă ungem cu un pămătuț de vată, gâtul bolnavului, nefiind nici dureros și nici pré displăcut la gust; doctorilor Larcher, Lamarre, Archambault și Flahaut, le aũ dat cele mai bune rezultate, în acéstă privință.

D-rul Brock îl recomandă contra *răei*, mai ales la copii și la femei cu pielea delicată, fiind mai folositor de cât frecăturile cu puciosă; ast-fel ajunge de a unge în timp de 2 sau 3 seri dearândul, corpul bolnavului, și mai ales părțile unde rîea e eșită, cu petrol ordinar sau cu păcură, și de a'l lăsă pe piele, tótă nóptea, iar a douași, să se spele cu săpun și să reîncepă ungerea.

Gazul de luminat se mai pôte întrebuința cu folos, în comprese, aplicate pe degerăturile ulcerate de al douilea grad, și contra gâlcilor simple, ungend pe dinăuntru gâtul bolnavului.

La unele bôle de piele, ca: herpes, chelbe (favus), la păduchi, mătretă etc., este un bun mijloc și de folos, de a unge sau de a frecă partea bolnavă cu gaz ordinar sau chiar cu păcură.

Gazul de luminat, în medicina populară, se întrebuințază și astă-și cu folos, la vindecarea și spălarea rănilor. Este un bun antiseptic local și un dissolvant al grăsimelor.

Păcura sau țiteiul, cum se găsesce în pămînt, a fost întrebuințată cu folos, contra bronșitei cronice, și contra *ofticeii*, în dosă de 15—60 grame pe și.

Cum vedem, atât păcura cât și gazul de luminat, sunt nisce substanțe fôrte bune, contra bôlelor numerate mai sus, în acelaș timp, sunt fôrte eftine,

se găsesse ori unde, atât la țară cât și la oraș, și pot fi întrebuințate de ori-cine, la diferite bôle, fără nici un pericol și cu folos.

Dr. Constantin An. Macri.

Foltesci-Covurluiă.

Principiile formale ale învăț. manual (1).

3) *Lucrul trebuie să înlesnască variația.*

Copiii iubesc variația și de aceea trebuie ținut seamă de dînsa, atât cât corespunde cu celelalte scopuri ale lucrului manual.

Acastă variație să fie atât în întrebuințarea instrumentelor, cât și în exercițiu, în mărimea, forma modelelor și în folosul ce-l oferă acestea. Lipsesce variația, se pierde și interesul.

«Variația e adevărata rădăcină a vieții».

4) *Copiii trebuie să-și execute singuri lucrările.*

Acest punct este de căpitanie din punct de vedere pedagogic. Experiența și observarea au încredințat, că copiii țin mult la lucrurile, la a căror alcătuire au ajutat, sau chiar le-au făcut ei singuri. De aceea trebuie ținut ca să facă totul, numai prin munca lor, iar învățătorul, dacă e nevoie să le arate, să nu facă acesta la însuși obiectul pe care-l lucrează, ci la altul deosebit.

Pe lângă acesta, trebuie ca felul de lucrare să corespundă dezvoltării copiilor, căci dacă este prea ușoară, n'are nici o putere educătoare asupra lor, dacă e prea grea, le dărimă interesul și-l descurajază.

Se naște însă întrebarea: Cum s'ar pute în sferă acestor ocupațiuni școlare, clădi pe motivele fundamentale menționate, un sistem rațional și educativ?

Dacă am ave de-a face cu o limbă, ar trebui s'o desfacem în elementele ei constitutive, într-un cât și cea mai grea vorbire constă din sunete simple.

La lucrul manual sunt o sumă de exerciții fundamentale, pe cari se clădesce întregul sistem, aranjându-le pe cât e posibil după greutatea lor; și tocmai din acest punct de vedere există diferite metode.

Față cu acestea, datorită adevăratului dascăl, e să găsească pe cea mai bună. Dacă în privința acesta ne-am conduce după întrebuințarea instrumentelor, cum se procedeză în școlile Franceze și Daneze, întreaga metodă ar fi rea din punct de vedere pedagogic, de ôre-ce nu e adevărat că am

(1) Veđi No. 25.

puté să potrivim întrebuițarea lor, de la ușor la mai greu. Acelaș instrument e întrebuițat cu greutate deosebită la diferite exerciții. Așa bunăoară cu cuțitul se pôte execută o serie întregă de exerciții ușore și mai grele; de asemenea cu ferestrăul, rindeaua, dalta ș. m. d.

Metoda cu instrumentele e întocmai ca și cum ar luă cine-vă un dicționar și s'ar pune să învețe tóte vorbele cari încep cu *a*, pe urmă cu *b*, ș. m. d.

Tot asemenea nu s'ar poté conduce cine-vă în alcătuirea unei metode după modele, venind și pe această cale în conflict cu principiile pedagogice, ca să procedăm de la ușor la mai greu și să păstrăm o variație bună.

Aceste tóte cunoscându-le, putem spune că sistemul cel mai rațional ar fi să alcătuim o serie de exerciții de lucrare. Acestea trebuind să fie necesare și-n acelaș timp întrupate în anume modele, e nevoie să fie rînduite în mod sintetic după greutatea lor. Dacă bunăoară șirul lor ar fi *a*, *b*, *c*, *d*, etc. etc., atunci primul model ar avé ca exercițiu fundamental pe «*a*» ; al doilea model pe «*b*» sau pe «*a + b*» ; al treilea pe «*c*», sau pe «*a + c*», sau pe «*b + c*», sau pe «*a + b + c*» ș. m. d. În cazul acesta procedăm după un sistem care începe de la cel mai ușor punct de începere, care s'a putut găsi, și fiecare model, care urmăzează, e în genere mai greu decât cel dinainte și mai ușor decât următorul lui, fiind peste tot, basa fundamentală pentru modele, exercițiile de lucrare și nu modelele pentru exerciții.

În primul loc va să dică, la alcătuirea unei serii să avem în vedere numai exercițiile, căutând în acelaș timp, ca modelele în care le întrupăm, să presinte un folos din punctul de vedere material.

5) *Lucrul manual să fie o adevărată muncă, nu numai ceva aparent, ori un joc de-a munca.*

Copiii trebuie să lucreze și să considere în acelaș timp munca. Alt-cum îi învățăm să iubescă numai jocul, ne luând nimic în serios.

6) *Obiectele lucrate, să fie proprietatea elevilor.*

Copiii țin mult la asemenea obiecte, fiind rezultatul muncii lor și doresc să le rămâie lor, lucrând cu totul cu alt interes, în cazul din urmă. Dacă ómenii în vîrstă, cari iaș parte la cursurile de lucru manual din Năäs, sunt fórte bucuroși că obiectele lucrate le rămân lor, și cu deosebită mulțămire și mândrie le împachetéză, ca să și le ducă fie-care acasă peste țări și mări; cu atât mai mult acest sentiment este și are dreptul să fie la copii.

N. Moga.
Mircesci-Vaselui.

TURBAREA

Bolă periculoasă, terminându-se prin mörte, turbarea se arată la om, la animalele de curte și chiar la cele sălbatică ca lupul, vulpea și altele, precum și la păsări. *Câinii* sunt însă animalele la care această urâtă bolă se ivesce mai des, și ei sunt mai tot-deauna aceia, cari prin mușcăturile lor, trec bóla la cele-lalte animale precum și la om.

Turbarea se arată încă destul de des printre lupi, mai cu sémă în părțile unde aceste fiare, sunt numeroase.

Câinele turbat, se *înfățișează* la început trist, tăcut, neastîmpărat, n'apucă să se culce și se scólă îndată; stă puțin, se scólă, merge o bucată, iar stă, se întorce îndărăt; în această stare el cunoșce încă pe stăpânul său către care se arată supus și ascultător. În aceeași zi, sau a doua, animalul se schimbă mult, caută locuri retrase, se vîră sub pat, sub canapea, sub șoprone, pe sub paie, etc. El devine răutăcios, începe a nu se mai supune stăpânului său, mărâind și cău-tând a mușca pe cel ce-l supără.

Cu trecerea timpului, din ceas în ceas, bóla progresază, câinele se arată înrăit cu totul, își schimbă lătratul, devenind óre cum răgușit și amestecat cu urlet. El nu mai are poftă de mâncare, apucă însă cu gura pae, pietre, nisip și alte corpuri, parte înghițindu-le, parte rămânendu-i în gură.

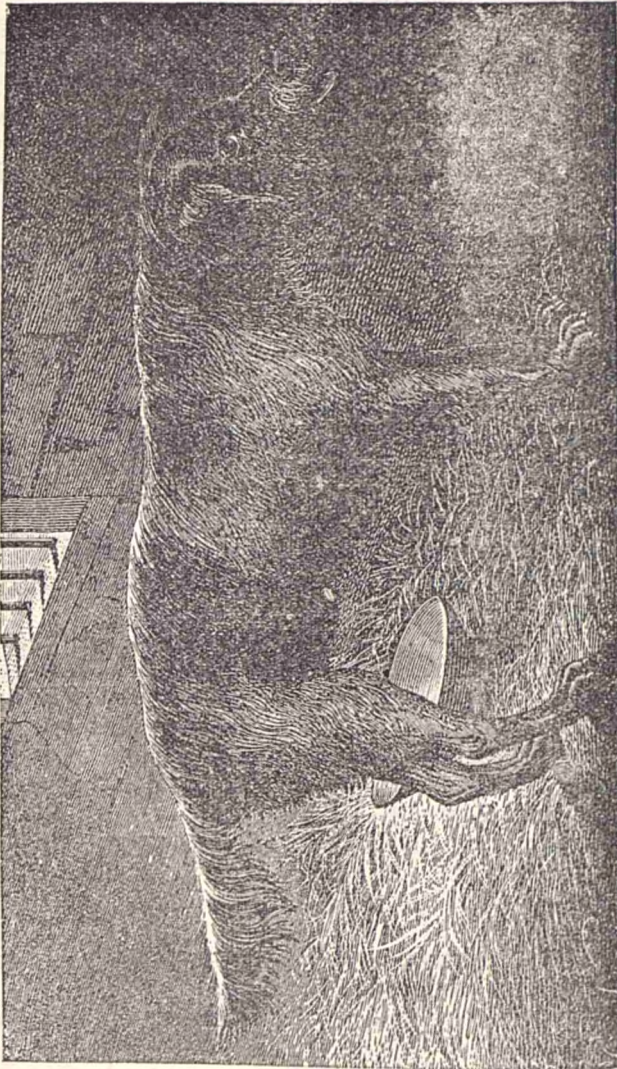
Cu balele înșirate, ține gura deschisă în cât își dá chipul unui câine căruia i s'a *oprit un os în gât*.

Bolnavul își pierde rostul minții, nu mai cunoșce pe stăpân, sau prea puțin; nu rar, el părăsesce casa, mergând poștii întregi, cu capul aplecat, cu gura deschisă, cu ochii aprinși și uitătura rătăcită, cu coda lăsată, mușcând în calea lui ómeni, animale și mai ales câinii pe care-i întâlnește sau care-i ies în cale. Reîntorcându-se acasă, dacă n'a murit pe drum, sau n'a fost omorât, câinele se află în așa hal în cât aproape e de necunoscut: murdar, plin de praf și de noroiu, cu pântecul supt, cu capul plecat, se arată cu totul obosit, însă și mai furios, căutând a mușca om, animale, pasări, și adesea în vînt, *ca și cum ar prinde muște*. Inchidendu-l într'o cușcă sau magasie, s'apucă cu dinții de grății sau de ușe, lătrând și urlând din când în când. Dacă prin grățiile cușcei se introduce capetul unui băț, se asvărle asupra lui, îl apucă cu dinții, mărâind și lătrând; o vergea de fier încălđită până la roșu la un capăt, introdusă în cușcă, o prinde cu gura, fără a se feri sau a arată vre-o durere prin ardere.

Câinele turbat nu are *frică de apă*, cum de obicei se crede; el bea lincăind apa când i se dá, mai ales la începutul bólei; cevă mai mult, nu odată, ci de multe ori, s'au

văduț câini turbați trecând prin apă sau în not, riuri, gârle, vâlcele, etc.

Bóla înainteză în spre rău, dintr'un moment în altul; animalul își pierde din ce în ce puterile, începe a se damblagi, mai întâiu de piciórele din dărăt, apoi de cele-l-alte două,

Câine turbat

din care causă, stă mai mult culcat, având ochii intrați în fundul capului, cu privirea pierdută, cu pânțele supt și cu gura deschisă și murdară de paie, nisip, pietricele, etc. Trântit pe o latură, dă câte un urlet și gemet înfundat, se încerează câte

odată a se sculă, ridică tremurând capul și întinde picioarele dinnainte, cădând apoi îndată la pământ.

Răsuflarea i se îngreuiază din ce în ce, bolnavul se pierde cu desăvârșire, murind în cele din urmă cu totul în nesimțire.

Bóla ține cam 4 — 5 zile; se poate însă termina și mai repede, sau poate să țină 8 — 10 zile.

În așa chip se arată turbarea dișă *furióasă*, dar este și o alt fel de turbare la câini, aprópe tot așa de desă, care se arată prin liniște, prin lipsă de furie la bolnav, din care pricină se și numesce *turbarea liniștită*, *turbarea mută*.

Când bóla ia drumul acesta din urmă, animalul devine de odată trist, mergând cu greu, adesea mai mult pe picioarele dinnainte. De la început el ține gura căscată și plină de bale, nu caută a se repeși, nici a mușca.

Acest soiú de turbare se termină repede prin mórtea câinelui.

La cele-l-alte animale domestice, turbarea se ivesce aprópe în totdeauna în urma mușcăturilor câinilor turbați.

Calul turbat, la început trist și neastâmpărat, cu uitătura pironită și amenințătoare, tresare la cel mai mic sgomot; armăsarul are un nechezat răgușit, spart. Animalul nu mănâncă, sau prea puțin, înghițind însă, nu rar, băligar, nisip, etc.

Cu timpul, calul având uitătura rătăcită și gura plină de bale, devine *furios*, repeșindu-se asupra animalelor din prejur, asupra câinilor, asupra ómenilor, mai ales când îl supără sau îl necăjesce.

În două trei zile, bóla merge repede spre rău, animalul începe a-și sfârși puterile, în mers se lăgână, fiind lovit în cele din urmă de dambla, mai adesea la picioarele dindărăt. Damblaua se întinde, picioarele dinainte sunt și ele luate, în cât bolnavul rămâne culcat până la mórte, încercându-se în zadar a se ridică.

Turbarea calului ține 4 — 6 zile.

Boul, óia și capra. Când aceste animale sunt izbite de turbare, bóla se presintă întru cât-vă ca și la câini, adică câte odată animalele sunt cu totul *furióse*, alte dăți înfățișându-se óre-cum *liniștite*.

În cazul întâiú, animalul devine pe neașteptate, prea vioi, neliniștit, mănâncă fără poftă, rumegă fără rost; dându-i-se apă, se adăpă însă de-a binele și de multe ori, bea mai mult ca de obiceiú.

După o zi, două, vita bolnavă se arată turbată, se repede la alte animale, sau în vėzduh, ca căpiată. Ea sbiară, mai ales taurul, scoțând un muget răgușit dar puternic. Câte odată se culcă și se scólă de repeșite ori, ceea-ce dovedesce durere de pántece, colici, mătrice. Unele caută a mușca alte

animale, se asvârlă asupra câinilor; s'au vădut mușcându-se pe ele însăși chiar.

Bóla înaintéză repede, puterile bolnavului se sleiesc, în cele din urmă paralisându-se în cât nu se mai pot scula.

Mórtea sosese între 4 și 6 zile.

Sub forma cea-l-altă, adecă liniștită, animalul bolnav nu se arată mai de loc furios.

Porcul turbat, are tóne de furie, se repede asupra altor animale, la om, asupra câinilor; el móre în 2—4 zile.

(Va urma).

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Societatea Geografică Română (1).

(urmare)

In cursul anului trecut au apărut la noi mai multe scrieri geografice de mare interes, ast-fel cursurile de geografie pentru clasele secundare de d-l profesor S. Mehedinți, cari au fost introduse în școlile noastre.

«România și țările locuite de Români», manual pentru cl. IV secundară, alcătuit de dr. G. M. Murgoci și I. Popa-Burcă, profesori; acest manual este foarte bine alcătuit și are multe hărți și numeroase ilustrațiuni bine reușite. O altă publicație geografică este aceea a d-lui G. T. Buzoianu, «Atlas manual de geografie și statistică», publicat la Viena.

D-l căpitan Pliniceanu încă a publicat conferința d-sale din anul trecut despre statul «Congo» cu frumoase ilustrații.

Istoricul orașului Slatina, de d-l profesor Poboran, o scriere foarte interesantă care coprinde multe notițe istorice asupra orașului lui Vintilă Vodă și acum în urmă a apărut o lucrare de mare valóre a d-lui D. Nenițescu, despre Dunărea noastră din punctul de vedere național, diplomatic și comercial.

Titlul complet al acestei scrieri cât și coprinsul ei succint este următorul: Studiu asupra fluviilor convenționale, Dunărea în Dreptul Internațional public.

Prefața coprinde importanța studierei situației de drept internațional a Dunărei din punctul de vedere național, diplomatic și comercial. În introducere se arată evoluția reglementării fluviilor convenționale, începând de la Români și până astăzi, adică până la ultima conferință din Berlin, din anul 1885, privitoare la navigația de pe fluviile Congo și Niger.

În acest scop se arată starea acestei chestii în veacul de

(1) Veđi No. 25.

mijloc, revoluția franceză, tratatul din Viena 1815 și apoi Congresul din Berlin de la 1885. După aceea se cercetază în 6 capitole situația Dunărei în Dreptul Internațional public.

În acest scop se comentază și critică actul de Paris 1856, Actul public din 1857, Conferința din Paris 1858, cea din 1868, Conferința din Londra 1871, Tratatul din Berlin 1878, Conferința din Londra din 1883.

Se descrie apoi pe larg Comisia Europeană a Dunărei. Se arată rezultatele financiare și economice a acestei instituții, prin a cărei lucrări s'a putut transporta prin gura Sulina în anul 1902, cereale în cantitate de 51 milioane hectolitri din ceea-ce în 1866 nu se puté transporta decât 6 milioane.

În ultimul capitol se discută chestia Porților-de-fer. În acest scop se arată chestia de Drept, chestia tehnică, tarifele puse de Ungaria și comparația lor cu tarifele Comisiunii Europene a Dunărei.

Cum vedem o chestie de actualitate, ađi mai ales când Comisia Europeană de la gurile Dunărei este în ajunul expirării mandatului său și când jurnalistica europeană a început de pe acum a agită chestia existenței acestei comisiuni și a face fel de fel de pronosticuri pentru viitor.

Expoziția de la Anvers. În luna lui Maiú 1902, s'a deschis la Anvers o expoziție cartografică, ethnografică și maritimă cu caracter internațional. După cum vă aduceți aminte din darea mea de sémă din anul trecut, fusesem și noi invitați la această serbare internațională.

În acest scop am strâns toate hărțile ce am putut găsi pe la diferite ministere și le-am încredințat Institutului nostru geografic, care a delegat pe d-l colonel Ianescu, spre a merge la Anvers, unde a organizat expoziția noastră cartografică. După cum puteți vedé din programul ce vi s'a împărțit, d-l colonel Ianescu ne va ține chiar în astă sêră o conferință asupra misiunii d-sale de la Anvers. Societatea noastră a și primit de la birourul expoziției scrisori foarte elogióse de mulțumire pentru participarea noastră la acea expoziție; mai mult încă societatea din Anvers ne-a trimis o diplomă de participare și dacă nu mă înșel, o asemenea diplomă a fost trimésă și Institutului geografic al armatei.

Baron de Richthoffen. La 5 Maiú viitor, marele geograf baronul Ferdinand de Richthoffen, sêrbătoresce a 70-a aniversare a nasterii sale.

D-l de Richthoffen este profesor de geografie la Universitatea din Berlin, director al Institutului geografic, președinte al societăței geografice din Berlin și consilier de Stat.

Cu această ocazie, s'a format la Berlin un comitet care a hotărât să înființeze *Fundațiunea Richthoffen* pentru ajutorința de studii geografice și explorări.

Pentru strângerea fondului necesar la înființarea acestei *fundațiuni* s'a format un alt comitet compus din peste 100 membri din toate părțile lumii, Europa, America, Africa, Asia, însărcinat cu strângerea de daruri benevole. În acest din urmă comitet am onoare a fi designat și eu ca reprezentant al Societății geografice române și ca ast-fel îmi fac datoria de a atrage bine-voitorea atențiune a aceloră dintre d-văstră, cari ar dori să participe la această manifestație de admirație și simpatie pentru bătrânul erudit german.

O listă coprinzând numele tutulor contribuțiunilor (fără însă a se arăta suma subscrisă), se va înmâna d-lui de Richthoffen în ziua jubileului său. O asemenea listă se va trimite și fie căruși subscriitor în parte.

Conferințele noastre. La apelul făcut de biuroul societății, estimp mai mult ca în anii precedenți s'aun anunțat 20 de conferințe.

Față de timpul restrîns de care dispune, comitetul societății a fost nevoit a face o selecțiune între toate conferințele anunțate și a hotărât a se ține de-o-cam-dată numai 8 conferințe, acele care sunt anunțate prin programul ce vi s'a împărțit, rămânând a vă propune o nouă sesiune pentru sfârșitul lunei lui Martie, în care să se ție cele-l-alte conferințe, căror nu s'aun putut face loc în sesiunea de acum.

Acastă abundență de conferințe m'a silit și pe mine a reduce în astă sēră darea mea de sēmă numai la partea privitoare la chestiile cari privesc exclusiv numai pe societatea noastră, rămânând ca în sesiunea de Martie să tratez despre mișcarea geografică din străinătate, după exemplul anilor anteriori.

Înainte de a încheia această succintă dare de sēmă, fie-mi îngăduit, Sire, a comunica o bună veste pentru societatea noastră.

Generosul exemplu ce Majestatea Văstră ați dat anul trecut, a fost estimp urmat de colegii noștri, frații Ión și Emil Socec, cari printr'o scrisore adresată societății, pun la dispoziția Societății Geografice Române o sumă de *cinci mii lei* pentru ca să pótă începe lucrările pentru continuarea Marelui dicționar Geografic, relativ la numirile topice Românesce din țările învecinate.

În ultimul moment, d-l general G. Manu, veneratul nostru vice-președinte, mă anunță că oferă și d-sa suma de *două mii lei* pentru acelaș scop.

Fie ca avîntul generos dat de Majestatea Văstră, urmat estimp de d-l General Manu și frații I. și E. Socec, să găsească un ehoū tot atât de călduros în inimile multora dintre membrii acestei societăți, căror ea le datoresce o nețăr-murită recunoștință pentru nesezata lor dărnicie.

Ca în tot-deauna Majestatea Văstră a fost și de astă dată

cel d'întâiū care a pus sēmînta sãnătósã în ogorul sciințific ; sēmîntã care va da róde strãlucite sub cãldurósa Majestãtei Vóstre dragoste pentru Societatea nóstrã geograficã. Sã trãiți anī mulți, Sire !

LUCERNA ARBORE

Lucesta este numele unui articol publicat în ultimul număr al ziarului de agricultură practică din Paris din anul trecut (1902). Am crezut de bine a da în resumat acest articol pentru cititorii acestei reviste.

Articolul în cestiune începe ast-fel :

În grădinele noastre din provincia Mediteranei se poate vedea un arbust cu o aparență modestă, dar a cărei folos este mare. Acest arbust este «medicago arborea» sau lucerna arbore.

Patria acestui arbust este partea de miază-zi a Italiei, Greciei și diverse insule ale Archipelagului

Acastă plantă este aproape naturalizată la Château, la Nisa, și în mai multe părți ale litoralului mediteran. Pe mulți agricultori cu învățatură îi prinde mirarea de rusticitatea și rezistența acestei plante la aerul sărat al mării; precum și de temperamentul ei robust, care au făcut-o să crească între crăpăturile rocilor, fără ca să-i pese de uscăciune. Mulțimea foilor de pe ramurile ei stufoase, mai sunt încărcate și de mici flori de coloră galbenă.

Acastă plantă numită lucernă arbore poate să crească de la 1 — 3 metri de înălțime, ramuroasă, cu foi persistente, însoțite de 2 stipule liniare și ascuțite.

Lăsând la o parte alte caractere botanice, ale acestui neam de lucernă, care a fost introdusă de mult timp de către agricultorii de miază-zi ai Franței, de unde cu timpul cultura ei s'a introdus și în ținuturile de nord ale acestei țări de către unii agricultori. În Anglia se cunoșce de la 1596. În centrul Franței și la Paris, în iernele mai frigurose degeră, dar răsare din nou. Se cultivă în grădini ca plantă de ornament și chiar pentru facerea gardurilor vii.

Deci, această plantă se poate cultiva și ca plantă de ornament și ca plantă de nutreț. Pliniu, naturalist roman, în scrierile sale vorbește de această plantă ca plantă de nutreț pentru cai, această plantă înmulțesce secrețiunea laptelui la vaci, iar albinele găesc în florile ei multă miere.

Se poate cultiva cu mai mult folos în localitățile calde, uscate și în locurile pietrôse.

D-l Müntz, făcându-î analiza chimică, a găsit că această plantă conține următoarele materii:

Materii azotoase	13,12
Materii grase.	0,99
Extracte ne azotoase	42,47
Celulosă brută	23,00
Materii minerale	5,42
Apă.	15,00

Total . . . 100,—

Din această analiză se constată, că lucerna arbore poate să fie întrebuințată ca plantă de nutreț, fiind mai superioară lucernei ierbôse din acest punct de vedere. Acum a mai rămas să se facă experiență cu animale, ca să se constate dacă acest neam de lucernă ar cuprinde și nisce materii otrăvitoare cari nu s'a putut dovedi la analiza chimică. Dar, acest lucru s'a dovedit prin mai multe experiențe, că lucerna arbore nu poate să fie decât bună pentru hrana vitelor și nu cuprinde nici o substanță otrăvitoare. Cultura acestei plante reușesce foarte bine în pământurile sărace și dă mult nutreț. Cu timpul această plantă va da bune rezultate la miadă-și a Franței, fiind-că reușesce bine pe locurile puțin înclinate, în cazul acesta va pute servi și de a feri aceste locuri și de a le apără în contra ploilor celor mari. Lucerna arbore se poate înmulți prin butași și semințe; ori-cari ar fi modul de semănare, distanța între plante trebuie să fie de la 50 cm. până la 1 metru. Atârnă după cum și locul va fi mai sărac ori mai bogat, la hectar se pot sădi 10 mii de butași. Această plantă cu timpul va da cele mai bune rezultate în Franța de miadă-și, unde clima și pământul îi convine foarte bine.

V. S. M.

In primăvară.

Propunerî pentru ridicarea sâtenului.

Fiind-că principala grijă și preocupare a bărbaților conducători ai nêmului românesc, este îndrumarea poporului român, cu tot dinadinsul pe calea vieții practice și în special către ocupațiunile agricole; trebuie a se lua în sêmă de toți Românii cu tótă serioșitatea ce i se cuvine și a conlucră la îndeplinirea cât mai neîntârziată a frumósei năzuinți.

Toți suntem încredințați că buna stare materială a unui popor, cu o moralitate recunoscută ca bună și bine pregătit cu cunoscințe absolut necesare pentru traiul unei vieți mulțumite, sunt cheazășia unui viitor măreț, viitor dorit.

Un popor sărac nu e în stare să înainteze și nici să săvîrșescă fapte mărețe; asemenea nici cel lipsit de moralitate și tot asemenea nici cel sărac cu duhul, — cel lipsit de cunoscințele vieții practice.

Cercetând faptele istorice, ne vom încredința că numai popóarele bogate, morale și instruite s'aũ ridicat în ochii lumii ca putere și ca vieță. Tóte cele-l-alte aũ cădut mai curînd saũ mai târziu; după împrejurările cari le-aũ silit.

Deci odată cu trebuința de a se îmbogăți, un popor nu trebuie să uite că educația morală și instrucția trebuie să se facă în același timp.

La noi și morala și cunoscințele asupra vieții reale-practice sunt slabe în popor și în genere vorbind e și sărac.

Ca să-l ridicăm din toropéla în care vegetéză, pentru a-i formă ambițiunea cătră un traiu mai omenesc și a-i deșteptă instinctul trebuinței pentru o vieță mai mulțumită și mai îmbelșugată, trebuie a se lucră în câte trelele direcțiuni de-odată și spre îmbogățire și spre moralizare și spre dobândire de cunoscinți trebuitoare vieții practice, cu aceeași tãrie.

Munca în acest chip e mare și grea.

Pe lângă lucrarea învățătorilor în genere, și a persónelor cari doresc ridicarea poporului cât mai curând posibil, cu exemplele, cu povețele, cu societățile . . . Subsemnatul măi propune și următóarele mijlóce:

1). A se îndemnă comunele, județele și societățile a trimete sâtenî, în comptul lor și cu preț redus măcar

pe căile ferate, la diferite pepinieri și ferme mici pe care le-ar pute imita și sătenii, unde să se explice organizația și mijlocele raționale întrebuintate în formarea acelor ferme și gospodării.

Trimiterea s'ar pute face și în țările vecine recunoscute, că se practică lucrări sistematice agricole chiar și de săteni. Acolo vedând cum prin voință, cu punctualitate, prin moralitate, prin asociațiuni de capitaluri mici, prin întrebuintarea în tovărășie de mașini agricole și industriale, se reușese a se dobândi produse bune și se câștigă mult cu o muncă relativ mică însă bine chibzuită. Se vor deschide în sufletele celor trimiși alte orizonturi, alte năzuinți în viața lor pe viitor și animați de noi doruri de muncă, vor fi o vrednică pildă în ochii obștiei, vor realisa în scurt timp progrese mari, ceea ce almintrelea nici în decii de ani nu se va pute realisa, cu totă marea dorință a bărbaților noștri patrioți. Exemplele vedute cu ochii, folosesc mai puternic de cât scrierile cele mai bune și povețele cele mai frumoșe.

Fermele mari, unde sunt instalate mașinării și sunt angajate capitaluri mari și care trec peste puterile unui săten, vor ave mai puțină înrîurire asupra sătenilor trimiși. Descurajarea îi va cuprinde chiar de la început.

2). Să se facă ceea ce face guvernul Austriac, în Bosnia și Herțegovina, gospodării model în fie-care comună, căroră să li se înlesnescă seminți, vite de rasă alésă, instrumente agricole și mici capitaluri, îndatorați fiind a înapoiă costul și capitalul împrumutat până în 10 ani cu un procent mic. Acei gospodari model să se angajeze că vor lucra după conducerea și lămuririle unor omeni speciali însărcinați, de care vor fi visitați des, cu îndatorirea de a raportă starea acelor gospodării la sfirșitul fie-cărei luni.

3). Să se formeze expoziții în fie care județ pentru produse agricole aduse de săteni, dându-se premii bănesci și distincțiuni celor harnici și cu produse bune, dovedite prin certificate pe hârtie liberă, semnate de primar, învățator și preotul comunei, că în adevăr sunt din ogórele și grădinile lor, cultivate de ei însăși după cerințele raționale.

4). Pentru dobândirea de noi cunoscinți, relativ la nevoile vieții și a se întări și cele dobândite în șcôla primară, să se înființeze cursuri de adulți obligatorii pentru toți ti-

nerii de la 14 ani până la epoca luării în armată, cari vor fi urmate de tineri ce vor fi avut cel puțin 2 clase făcute. Cursurile vor fi 2 ore pe săptămână, Duminica după amiazi, în care să se predea de învățatori și preoți cunoscinți reale și morale. Învățătorii, pentru acea însărcinare să fie dispensați de a mai ține clasă cu copiii Sâmbătă după amiazi.

În cursurile de adulți obligatorii să se biciuiască și diferitele porniri și inclinațiuni rele, ce tineretul nostru le dobândește ușor în etatea fragedă.

Unde vor fi învățătore să fie cursuri obligatorii și pentru fete până la epoca măritişului.

Numai cu învățătorii, fără introducerea și a propunerilor de mai sus, nu se va schimbă curând felul de cultură a săténului. Cei mai mulți din învățători n'au pământ și nici mijloce de a face cultură sistematice — căci — culturile intensive sistematice cer mijloce, îngrășăminte, arături adânci de cel puțin două ori înaintea fie-cărei semănări; rotație în cultură, seminți de calitate bună, instrumente agricole, vite de muncă și de prăsilă, oameni de serviciu cinstiți și alte condițiuni — cari să se continue un șir de ani consecutivi; ca cu acest chip și pământul și culturile să se îmbunătățescă spre a se ajunge la o recoltă maximum posibil — și mai presus industrializarea produselor prime spre a nu rezultă deficite în cheltuieli, mijloce de cari învățătorii nu dispun.

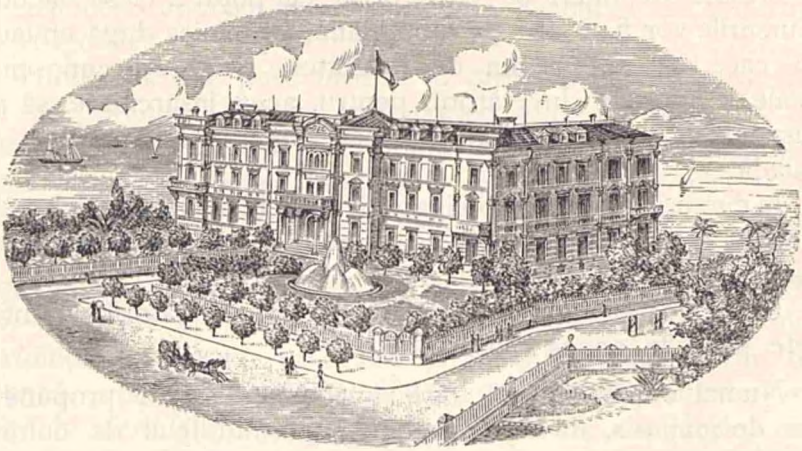
Gh. Todiriță.

Buhociu — Bacău.

Stîrpirea mucegaiului din pivniță. — Mucegaiul și mirosul neplăcut, al pivniților umede, se poate stîrpi prin «gaz de acid chlorhidric» (vitriol) și anume: se închid mai întâiu ferestrele și se astupă bine butoiele aflătore în pivniță, apoi se pune în mijlocul pivniței o tipsie sau o olă de lut cuprinzând $\frac{1}{2}$ — 1 kgr. (după mărimea pivniței) sare comună, (sare de bucătărie), peste care se tórna $\frac{1}{2}$ — 1 litru vitriol. Îndată după turnarea vitriolului eșim afară și închidem în urmă ușa bine, nu cum-vă să ne înăbușim.

În timp de 2 ore, gazul ce se înalță din olă sau tipsie nimicesce mucegaiul cu totul, când apoi se deschid ferestrele și ușa pentru a eși gazul. În ziua următoare măturăm cu mătura păreții de mucegaiu asemenea și pe jos. Acest mijloc se va aplica chiar și când avem de-a face cu odăi sau locuințe întregi, cari ar fi stat mult timp închise și au un miros de mucegaiu. Gazul chlorhidric este unul din cele mai veninoase, din care cauză trebuie să umblăm cu mare băgare de sémă cu întrebuintarea lui.

Hotel Carol din Constanța.

Câte-vă nume de sate din județul Constanța.

1. Asarlâc	=	Satul Spînzurătorei.
2. Anadalchioi	=	Satul Asiei Minore.
3. Baeramdede	=	Sărbătorea bătrânului.
4. Canlia	=	Pîriu de sânge.
5. Cadichioi	=	Satul Procurorului.
6. Carvan	=	Zăpadă multă.
7. Dobromir	=	Lume bună.
8. Enișenlia	=	Valea liliacilor.
9. Ghiuvegea	=	Loc neted.
10. Hairanchioi	=	Satul laptelui bătut.
11. Pazarlia	=	Satul tîrgului.
12. Regep-Cuius	=	Grópa lui Regep.
13. Sarighiol	=	Lacul galben.
14. Teche-Derezi	=	Pîriul Moșului.
15. Vlahichioi	=	Satul Romînului.

E. P. P.

La 1 Aprilie sfișesece abonamentul mai multor abonați, cum și a un bun număr de primării, comandamente militare, episcopii, etc. Rugăm să fim încunoscințați de Onor. autorități și domni abonați dacã mai continuã abonamentul.

ADMINISTRAȚIA.

De pe Domeniile Corónei

Se știe că pe fie-care Domeniū al Corónei se țin în fie-care an mai multe conferințe populare.

În ziua de 16 Februarie, s'a ținut una pe Domeniul Borca din județul Suceva, în sala societății culturale «I. C. Cantacuzino» din localitate, la care a luat parte un număr însemnat de țărani și țărance din Borca și de prin prejur.

Au vorbit învățătorii de pe acel Domeniū și anume:

D-l Daniulescu din Farcașa despre «Grădinele de legume și despre alegerea și îngrijirea semințelor de zarzavat» arătând la sfârșit că pentru a înlătură lipsa de semințe bune care se simțea în localitate, Administrația Domeniului Corónei, a comandat în străinătate tot felul de semințe de legume din cea mai bună calitate.

Îndată ce vor sosi se vor depune la d-nii învățători pentru a fi date locuitorilor după trebuință.

D-l Popovici din Borca a vorbit despre îngrășarea pământului, conservarea gunoiului și despre împrăsciarea lui pe lanuri.

D-l Dăscălescu de la Mădeiu a tratat despre Pomii roditori și în fine:

D-na învățătoare de la Borca s'a întreținut cu țărancele despre cultura florilor.

La aceste conferințe locuitorii au rămas pe deplin mulțumiți, atât de cele auzite cât și de rólele ce dau societățile culturale și economice, înființate încă de mult, din îndemnul d-lui I. Kallinderu, administratorul Domeniului Corónei.

Teatru la sațe

În seara zilei de 29 Decembrie 1902 a avut loc la școala primară din comuna Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea, o serată teatrală urmată de danș, cu următorul program:

PARTEA I: 1) «Imnul regal» (cor de școlari); 2) «Moș Ion Rótă» (teatru cu copii), episod din timpul unirei; 3) «Imn școlar» (cor de școlari pe 3 voci); 4) «Sună buciul» (idem); 5) «Fiii României» (idem); 6) «Țara mea» (idem); 7) «Ce te legeni codrule» (cântat de doi școlari); 8) «Doina de Eminescu» (solo de un școlar); 9) Cântecul lui Ștefan cel Mare (solo, idem).

PARTEA II. (Teatru cu învățătorii). 1) «Dinu Sergentul», vitelul de sub Paring, episod din timpul războiului; 2) «75.000 lei», comedie de Bogdan; «Cartoful», comedie.

PARTEA III. Danș, tombolă și bătae cu confete.

Sala teatrului era plină de lume. Atât sătenii, cât și notabilii din localitate și de prin împrejurimi au fost neclintii de la locurile lor în tot timpul teatrului, de la 8 seara până la 12. Rolurile au fost atât de bine îndeplinite și cu așa siguranță jucate de micii actori, în cât s'ar fi putut obține succese depline și pe ori-care altă scenă teatrală. Totul a fost primit cu aplause.

Prin stăruința învățătorului diriginte, G. Coatu, s'a făcut o scenă de teatru încă din 1901, unde se represintă multe piese menite a face educație poporului. Scena de teatru de la Cerna are meritele că e înjghebată numai prin munca dascălilor, numai prin ceea-ce ei singuri au putut adună, fără a fi ajutați măcar cu o lăscăe de unde-vă

Șcôla din acéstă comună avënd un diriginte cu dor pentru luminarea poporului și învățători cari au tot aceleași păreri, cu toții uniți au făcut cevă. Nu pot trece cu vederea a spune că buna reușită a corurilor de școlari se datoresce în prima linie d-lui D. Vlădescu, învățător tot la acéstă șcôlă, care are un deosebit talent musical. D-ra învățătoare, Cristescu, și-a dat mai ales tótă silința în facerea decorurilor pentru sálile de teatru și danț, care ce-l drept au fost cu șic înfrumusețate. Dintre persónele localnice cari au pus același interes pentru buna reușită a seratei de la 29 Decemvrie, ca și însuși învățătorii, lauda și mulțumirea însoțită de recunoscință, o merită în prima linie d-l N. Fulga, perceptor fiscal în localitate. D-sa, pe lângă că a avansat și bani pentru preîntâmpinarea cheltueleur, ne-a desfăcut și bilete de 200 lei. Deși sunt mulți acei-ce caută să pună bețe în róte învățătorului, totuși au mai rămas și fãpturi omenesci de acele, ce vënd bine munca acestui martir al vécului și caută să-l încurageze.

D-nii Stănescu, Ripénu și Papadopol, învățători din comunele vecine, au luat parte la teatru, dând în același timp tot concursul putincios.

Danțul s'a urmat în cea mai mare liniște până la ȃiuă. Animația a fost generală. Plóia cu confete eră cevă cu totul plăcut la lumina lămpilor. Suntem recunoscători tuturor persónelor de bine, cari caută să încurageze or-ice pornire de la șcôlă. Scopul moral a fost putem ȃice, bine atins; și scopul material intru cât-vă. Beneficiul ce a rezultat s'a întrebuițat, pentru alcătuirea unei modeste gospodării țărănesci model, pe lângă locuința dirigintelui.

* * *

În sêra ȃilei de 30 Ianuarie 1903, s'a dat în localul șcôlei din cãtunul Unguriu, comuna Măgura, jud. Buzéu, o petrecere cu teatru. Învățătorul D. Predescu și cucernicul paroh N. Vasilescu și-au depus tótă silința ca biletele să fie distribuite încă din vreme. Petrecerea a început de la ora 8 printr'o frumoasă piesă «Curcanii din Răsboi» jucată de elevii șcôlei, care a fost mult aplaudată de public. Flăcăi, fete și țărani au luat parte la acest bal, cum și o mulțime de dómne și domnișóre. Suma ce s'a încasat de aici va servi la acoperirea diferitelor îmbunătățiri ce trebuiesc făcute șcôlei.

Societăți Economice la sate.

În comuna Caranasuf, din plasa Babadag, județul Tulcea, s'a înființat în ȃia de 22 Februarie 1903, prin stăruința Pr. Ión T. Stănescu, o bancă populară cu numele de «Intâmpinarea nevoilor». Statutele s'au autentificat de Tribunalul Tulcea la No. 232 din 24 ale aceleeași luni.

Consiliul de administrație s'a compus ast-fel: Președinte, Pr. Ión Stănescu; vice-președinte, Mareu Petiu; casier, D-trie Martef; membri:

Dragne Mihail, Maniu P. Boiu, Gospodin St. Gospodin, Ilie Staniu și Stoiciu Ruse. In consiliul de control sunt: Ión Tudorăchescu, primarul comunei, Ivanciu Petiu, Marin D Dumitru, Gh. Dimu și Brătoî Martiu. Ca membri înscriși mai sunt d-nii: Nedelcu Enciu, Coliu Marin și alții. Operațiunile societăței vor începe de la 1 Aprilie 1903.

* * *

In comuna Conțești, plasa Căl.-Marginea, jud. Teleorman, în ziua de 24 Ianuarie 1903, s'a pus bazele unei societăți economice numită «Vedea». Inițiatorii acestei societăți au fost M. Dumitrescu învăț.-diriginte, Pr. Gh. Constantinescu, Pr. T. Marinescu, D. Dobrescu primar și D. P. Chișișescu. Societatea își va începe operațiunile pe ziua de 1 Aprilie 1903.

* * *

Bilanțul general al societății «Frăția» din comuna Vădăstrița, Romaña, încheiat la 31 Decembrie 1902:

D E B I T

La casă: Incasați din taxa de înscriere	151,—
Incasați din cotisațiuni lunare	1.531,50
Incasați din depozite	369,50
Incasați din efecte scăđute până la 31 Dec. 1.081,25	
Incasați din dobîndi	126,05
Total	3.259,30

C R E D I T

Per casa: Dat cu împrumut	3.016,80
Depozite restituite	49,50
Dobînda la depozite restituite	1,68
Cheltueli de administrație	190,15
Sold. Bani în casă.	1,17
Total	3.259,30

A C T I V

Efecte de primit. Efecte în portofoliu	1.935 55
Cassa. Numerar în casă	1,17
Total	1.936,72

P A S I V

Capital social. Din cotisații	1.531,50
Procente la cotisațiuni	34,12
Depozite. Depozite incasate.	320,—
Procente la depozite	1,68
Profit și pierdere. Beneficiul	49,42
Total	1.936,72

* *

Bilanțul societăți «Ștefan cel mare» din com. Havarna, jud. Dorohoi.

Activul la finele lunii Ianuarie 1903 este:

Din cotisațiuni lunare	2.051,00
Din depuneri ca fond de const.	5.487,00
Din procentul sumelor împrumutate	824,70
Din taxa de înscriere a membrilor	304,00
Totalul încasărilor	8.666,70

Cheltueele societăței:

S'a cheltuit cu facerea contractului, condice impr. etc.	168,85
S'a restituit din cei depuși spre fructificare	225,00
S'a făcut împrumuturi pe la sătenii	7.650,00
S'a restituit procente la sumele retrase.	4,25

8.068,10

Bani aflați 598,60

8.666,70

Bani încasați din suma împrumutată sunt 360 lei, cari s'a restituit de la încasări cât și de la cheltueli.

* * *

Bilanțul Societății economice «Speranța» din comuna Mârșani, jud. Doljiu, încheiat pe al II-lea an, la 31 Decembrie 1902:

A C T I V

Imprumuturi pe acte ipotecare	1.500,—
Casa în numerar	418,47
Imprumuturi pe acte autentice și polițe	6.570,—
Total	8.488,47

P A S I V

Depuneri spre fructificare	2.560,—
Fond pentru a se cumpără diverse	47,56
Fond de rezervă	37,83
Aconturi	1.035,—
Capitalul cotisațiunilor	4.089,17
Beneficiul net	718,91
Total	8.488,47

Informațiuni.

Comitetul Casei de economii a Corpului didactic fiind numit, toți membrii corpului didactic cari doresc a se înscrie ca membri, găsească formularele de cereri și regulamentul acestei case, în «Buletinul Oficial» al Ministerului Instrucției cu No. 209, anul VIII, din 1 Aprilie 1903.

Sediul casei este în localul Ministerului Instrucțiunii publice, unde vor trebui trimise cererile.

* * *

Prin Inaltele decrete No. 1.186 și 1.187, s'a numit pe termen de 5 ani director al Casei de Economii al Corpului didactic, d-l A. Lupu-Antonescu, iar casier d-l G. Simionescu.

În Consiliul de Administrație a fost numit d-l Gr. Ștefănescu, profesor universitar, președinte; iar d-nii G. Țițeica, St. Stoicescu, Florian Crasan, Florea Demetrescu și G. Demetrescu, membrii.

* * *

Prin decizia d-lui Ministru al Instrucției din 14 Martie, se înființează de la 1 Septembrie 1903 un orfelinat al Corpului didactic, care va fi instalat în clădirile Mănăstirii Bistrița, jud. Vâlcea. Decizia se poate citi pe larg în «Buletinul Oficial» al Ministerului Instrucției No. 209, anul VIII, din 1 Aprilie 1902.

* * *

În ziua de 1 Aprilie 1903, orele 10 și jum. a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile din București, licitație publică cu oferte sigilate pentru darea în întreprindere a împrejurimii parcului din Sinaia, cu gard de sîrmă pe schelet de fier, conform planului și devisului, în sumă de lei 16.750.90.

Condițiunile speciale, devisul și planurile se pot vedea la serviciul bunurilor în ori-ce zi și ore de lucru.

D-nii concurenți vor trebui la licitație să probeze că au mai executat lucrări în acest gen.

* * *

În ziua de 1 Aprilie 1903, orele 10 și jum. a. m., se va ține licitație publică orală la Eforie pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următoarelor imobile:

Clădirea de pe Bulevardul Elisabeta din București. Apartamentele din etagiul I și II ocupate de «Banca Agricolă» cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 2.500.

2) Prăvălia No. 4, jumătate, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 450.

3) Prăvălia No. 5, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 700.

Casa V. T. Dancoviči, str. Sf. Vineri No. 2. — 4) Apartamentul No. 1 (etaj), cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provizorie 400 lei.

Casa Făgărășeanu. — 5) Imobilul situat în Calea Victoriei No. 185, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provizorie lei 500

Condițiunile speciale, precum și ori-ce alte informații se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

* * *

La 11 Aprilie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 4-a licitațiune la Eforie, pentru untura de porc, necesară depositului în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de lei 500, cunoscând că garanția definitivă va fi de lei 1.000.

* * *

La 12 Aprilie 1902, orele 10 a. m., se va ține a 4-a licitațiune la Eforie, pentru laptele de vacă dulce și bătut, necesar Osp. Mărțuța și Pantelimon în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de lei 500, de fie-care ospiciu, care va rămâne drept garanție definitivă.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu art. 68—79 din legea comptabilității generale a Statului.

Caetele de sarcini se pot vedea la Cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru.

* * *

Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor face cunoscut că termenul pentru primirea manuscrisurilor relative la compediile pentru instrucțiunea lucrătorilor agricoli angajați la pepiniere și ferme, să prelungească până la 1 Iunie 1903.

Aceste compedii vor fi întocmite tot în condițiunile din anunțul No. 93.832, inserat în «Monitorul Oficial» No. 216 din 29 Decembrie 1902, urmând în liniamente generale programele analitice publicate în «Monitorul Oficial» No. 162 din 23 Octombrie 1902.

* * *

Mișcarea rămătorilor pe timpul de la 1 până la 28 Februarie 1903 în târgul de rămători de la T. Severin:

Aflați 450, intrați 110, eșiți 237, rămași grași 323.

Starea sanitară bună.

Prețul pe kilogram, după scăderea vieței, bani 88.

Rasa rămătorilor Mangalița.

H A Z

Un țigan se mutase dintr'un sat unde se născuse și unde crescuse de se făcuse om, și se dusesese de se statornicise într'alt sat mai departe.

Intr'o zi se întâlnește cu un sătean din satul de unde plecase.

Acela îl întreabă :

— Dar la ce fugiși, mă Țigane, din sat de la noi, de unde te născuși, unde îți aveași părinții îngropați?..

— Nu-mi plăcea apa, vere.

— Ce vorbă e aia?... Celor-lalți ómenți cum le place și nu mai ȳce nimic nici unul ?

— Apoi haia o fi având după ce s'o bea, dar mie imi chiorăia mațele de nu mai știam pe unde eram.

Cine a aflat vinul?

Vinul e cea mai vechie băutură spirtosă.

Noi știm că Noe a aflat mai întâi puterea vinului, deci el ar trebui să fie aflătorul acestei băuturi plăcute tuturor muritorilor. Perșii au însă o tradițiune, din care vedem, că regele persian Dsemsid (1015—975 înainte de Hristos) a aflat vinul. Despre acest rege se spun adică următoarele: Bătrânului rege îi plăceau mult strugurii; neputând însă conserva strugurii peste tot anul, a venit la ideea să scotă din struguri mustul și să-l păstreze în butoie. Așa a și făcut. A băut regele în fie-care și puțin must și era bun. Mai târziu însă mustul deveni amar și regelui nu-i mai plăcu, și crezându-l veninos, a închis butoiul bine și la pus la oparte. Mult a stat mustul închis în butoi și desprețuit, când într-o zi regina se îmbolnăvi greu și nu mai pute răbda durerile. Se rugă deci să-i dea must, pe care-l credea de otravă, ca să moră și să scape de chinuri. Bând însă regina din must, în loc să moră, se simțea ca reînviată și durerile i-au trecut. Ceru deci din nou must și beu atâta până adormi. A dormit ast-fel regina o zi și o noapte, și când s'a deșteptat, nu mai simțea nici urma durerii, ci era sănătoasă ca mărul. Tare se bucură regele vădând această minune; el începuse să bea în fie-care și din sucul divin. Iar apoi totă lumea bea, unii mai mult și alții mai puțin. Cei cari bea puțin capătă sănătate, iar cei cari bea mult *morte*.

X.

Mulțumiri.

Preotul-paroh Al. Miculescu, aduce viile sale mulțumiri d-lui Marin M. Ionescu-Tecucenu, care a bine-voit a dăruii bisericii cu hramul Sf. Niculae, din com. Antonesci, jud. Teleorman, următoarele cărți de ritual: o Evanghelie, legată în piele marochin; o Cazanie, idem; o Liturghie, leg. în pânză și piele și un Tipic, leg. idem, pentru cari a avut generositatea de a cheltui suma de lei 42,30. Fie ca ast-fel de fapte pioșe, demne de un adevărat creștin, să aibă încă imitatori.

* * *

D-l C. Moruși, învățătorul școlii din com. Drăgușeni, jud. Dorohoiu, aduce viile sale mulțumiri următoarelor persoane: d-lui dr. D. Galian, care a bine-voit a dăruii bibliotecii acestei școli, de curind înființată un exemplar din broșura d-sale «Un cuvint contra beției»; d-lui G. Crăniceanu, care a dispus a se trimete regulat bibliotecii, revista pusă sub conducerea d-sale intitulată: «Școala sătenilor», precum și autorilor broșurilor: «Stan, Stana, Buchete, Primăvara, Memoriu și O conferință contra tutunului», care asemenea a dăruit bibliotecii câte un exemplar de fie-care, sub moto: «Ale noastre, dintru ale noastre».

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Pr. P. Ionescu, Gulianca R.-Sărat. — Sf. Văstră sunteți achitat pe anul curent al VI-lea cu chitanța No. 8.400, iar d-l Ion I. Pitiș cu chitanța No. 8.401.

— Al. Rădulescu, Ploesciori-Prahova. — Idem dv. cu chitanța No. 7.946 iar d-l P. M. Niculescu cu chitanța No. 7.947.

— Pr. Ion Nuțu, Gura Aninósei-Buzău. — Idem cu chitanța No. 8.363.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bannu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spira C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Brezeșenu M., *invetătore (Lipia Bojdani)*, 2 lei; Diaconescu I., *preot (Puciôsa)*, 1 leu; Mihaile V. (Târgoviște), 2 lei; Popescu Alex. (Nucet), 2 lei; Sachelarie I. N. (Câmpu-Lung), 6 lei; Radu Popescu (Câmpu-Lung), 4 lei; Dia Nicolau (Câmpu-Lung), 5 lei; G. I. Georgescu (Câmpu-Lung), 4 lei; I. P. Roșanu (Câmpu-Lung), 4 lei; C. Em. Moinescu (Câmpu-Lung), 4 lei; I. G. Tamara (Câmpu-Lung), 4 lei; Vasile Georgescu (Câmpu-Lung), 4 lei; I. A. Ghica (Câmpu-Lung), 4 lei; Gr. Andreescu (Câmpu-Lung), 5 lei; D. Petroni (Câmpu-Lung), 4 lei; George Degenu (Câmpu-Lung), 4 lei; I. N. Ionescu (Câmpu-Lung), 3 lei; M. Rucărănu (Câmpu-Lung), 5 lei; Pr. N. Patrașescu (Câmpu-Lung), 2 lei; N. Kiriazino Rucărănu (Câmpu-Lung), 4 lei; L.-Colonel I. Petroianu (Câmpu-Lung), 4 lei; Căpitan I. Rădulescu (Câmpu-Lung); 3 lei; Fl. Nicolescu (Câmpu-Lung), 3 lei; N. Aronescu (Câmpu-Lung), 3 lei; Alex. Săvulescu, *arhitect (Câmpu-Lung)*, 4 lei; Locotenent A. Cociu (Câmpu-Lung), 3 lei; Alexandru Gogulescu (Dicești), 3 lei; M. Moisescu (Domnesci), 3 lei; George Al. Antonescu (Câmpu-Lung), 4 lei; Ion P. Rasnovan (Câmpu-Lung), 3 lei; Nae I. Iorgulescu (Câmpu-Lung), 2 lei; Dumitru Panaiodor (Câmpu-Lung), 3 lei; Constantin I. Ghioculescu (Câmpu-Lung), 2 lei; Rizenu I. Alex. (Câmpu-Lung), 2 lei; George Șoiculescu (Câmpu-Lung), 2 lei; Nicolae Georgescu (Câmpu-Lung), 2 lei; Alexandru Popescu (Câmpu-Lung), 2 lei; Dr. Rigani (Câmpu-Lung), 2 lei; I. Totan (Drăgășesci-Argeș), 1 leu; Anghelina Totan (Drăgășesci-Argeș), 1 leu; Safta I. Totan (Drăgășesci-Argeș), 1 leu; Romu I. Totan (Drăgășesci-Argeș), 1 leu; Titu I. Totan (Drăgășesci-Argeș), 1 leu; Badea Crișcanu (București), 10 lei; D-șora Pelaghia Ursu (Basarabia), 1 leu; Iulietta Afeniev (Basarabia), 1 leu; Pr. G. Afeniev (Basarabia), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 185, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 840 lei 50 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societăți pentru învătăura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul

Câștiguri:

1 a	35.000	Lei	35.000
1	15.000	»	15.000
2	5.000	»	10.000
3	2.000	»	6.000
6	1.000	»	6.000
12	500	»	6.000
30	200	»	6.000
60	100	»	6.000
100	50	»	5.000
250	20	»	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat la 8 Iunie 1903.

Luminări de ceară curată de albine. se pot găsi la preotul I. Apostolenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se ceară catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au ceară de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolenu. 26-23

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg versat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.683.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„Naționala“ asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estlin*.

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de estline.	
În tot deauna se găsesc mari cantități de mănuiși Glace, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.	
» Bărbați » 2.95.	

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesănele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.